

b) Udkast til Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster; og

c) Udkast til Lov om Pension for Amtsforvalter for Thisted Amtstuedistrikt, Justitsraad Jens Bertelsen.

Indenrigsministeren: Ifølge de for Slesvig gjældende Anordninger skal der anlægges en Hovedlandevei fra Ribe til Tønder, og da denne vil komme til at gaae igjennem de blandede Districter, altsaa over en Deel af Kongerigets Territorium, har det slesvigiske Ministerium andraget paa, at Kongeriget maatte give et forholdsmæssigt Bidrag til dens Anlæg. Amtmanden i Ribe Amt har indstændigen anbefalet, at denne Hovedlandevei maatte komme istand, og i saa Henseende navnlig anført, at det hele Landeveisvæsen i de blandede Districter, der høre under Kongeriget, er i en maadelig Tilstand, og at man havde maattet opsætte at fatte Beslutning om, hvorledes disse Veie skulle indrettes, indtil man havde faaet Oplysning om, hvilken Retning Hovedlandeveien fra Ribe til Tønder skulde have. Hertil kommer, at hvis der ikke fra Kongeriget maatte gives noget Bidrag til denne Hovedlandevei, kunde en anden anlægges paa slesvigsk Territorium, ved at søres udenom de blandede Districter imod Ost, istedetfor, saaledes som det nu er foreslaaet, at den skal anlægges i vestlig Retning fra Ribe over Brøns, Skjærbek, Døstrup, Bredebro og Abild til Tønder. Indenrigsministeriet har fundet, at Hensynet til de blandede Districter talte for, at der skulde gives et Bidrag af Kongerigets Finantser. Ministeriet har derfor nedsat en Commission, bestaaende af Ribe Amtmand, den dirigerende Officer for Veivæsenet i Kongeriget og den dirigerende Officer for Chaussévæsenet i Slesvig, og disse Mænd ere komne til det Resultat, som ligger til Grund for nærværende Lovudkast.

Der er 3 Maader, hvorpaa Bidraget fra Kongeriget kunde udredes. Enten kunde man

lade Kongeriget bekoste Anlægget paa alle de Stykker, som ligge paa Kongerigets Grund, og Slesvig derimod bekoste Anlægget paa de slesvigiske Strækninger. Dette vilde imidlertid kunne give Anledning til endeel Ulemper, da disse Stykker paa mange Steder ere spredte og meget smaa. Ifølge det andet Alternativ, som man derpaa har taget under Overveelse, kunde man udsandre alle de smaa Veistykker, som ligge paa Kongerigets Grund, og lægge dem sammen, hvorefter Kongeriget da for sin Regning vilde komme til at udføre $\frac{1}{3}$ af den omhandlede Veistrækning, navnlig i Nærheden af Ribe, og Slesvig derimod for sin Regning de øvrige $\frac{2}{3}$; men en saadan Fordeling vilde have det imod sig, at efter al Sandsynlighed vilde den ene $\frac{1}{3}$ af Veien, som er nærmest Ribe, og som er paa Kongerigets Grund, blive langt kostbarere end det øvrige Anlæg paa Slesvigs Grund. Man er derfor kommen til det tredje Alternativ, at det hele Anlæg udføres under Æet, og at $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne ved det hele Veianlæg bliver afholdt af Kongerigets Finantser. Det er derpaa, at det foreliggende Lovudkast gaaer ud.

Ribe Amtmand har derhos tillige anført at, naar Ribe Amt i Overensstemmelse med Forfristerne i Frd. af 29de Sept. 1841 skulde udrede $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, der falde Kongeriget tillast, da vilde det blive meget byrdesuldt for Amtet; han har i saa Henseende ytret, at Ribe Amt har et mindre Længdemaal af Hovedlandeveie end de øvrige Amter, navnlig i Jylland, at Ribe Amt alene har maattet udrede Udgifterne til Forbindelsesveie imellem Vestkysten og Østkysten, medens Udgifterne til lignende Veie i Nørrejylland's øvrige Egne ere blevne afholdte som Hovedlandveis-Udgifter. Af disse Grunde har Amtmanden andraget paa, at Bidraget fra selve Amtet maatte blive ringere, end det skulde være i Henhold til Bestemmelserne i Frd. af 29de Sept. 1841. Ministeriet har derfor troet at burde foreslaae, at Ribe Amts Bidrag til denne Veie kun skal være $\frac{1}{3}$ af Kongerigets Bidrag, og at, naar Anlægget af Strækningen fra Ribe til Brøns, 2 Mil, er fuldført, skal den betragtes som Hovedlandevei i Kongeriget og overtages af